

Dil Bizim Neyimiz Olur?

8 Ağustos 2006

Mustafa Altun

Dilin ne olduğu sorusuna cevap ararken, açık uçlu nice soruyla yeniden yüz yüze geldim. Henüz emekleyen bir bebeğin yüremeye isteğiyle doluyken zihnim, "Dil bizim neyiz olur?" sorusuna cevap bulmadaki acizliğime şaşım kaldım. Bu acizyet hemen hemen bütün bilgi kaynaklarına yansıyan farklı görüşlerin arasından geçerken beynime bir saksı düşmüşçesine beni yakaladı.

Nasıl oluyor da, milyarca insan tek bir insandan ortaya çıkıyor ve tek bir dil, çoğalıyor, başka dilleri meydana getiriyor? Evrimciler Afrika'nın göbeğinden kaldırıyor, dünyaya dağıtıyorlar insanoğlunu. Ne derdi var ki, durduk yerde sen kalk ta Amerikalara, Avrupalara, Asyalara yol al! Güya dört ayaklı atalarımız ayaklanıp iki ayağıyla yürümeye başlayınca, canı sıkılmış, spor olsun diye o kadar yolu tepmiş. Vay benim iki ayaklı maratoncu atalarım.

Bu yetmemiş, demişler ki bizim beynimiz fazla gelişti, ellerimizi de kullanıyoruz, el kol hareketleriyle anlaşmaktan vazgeçelim, ağzımız da boş durmasın, yemek arasında garip sesler çıkarıp konuşalım. Önce hom-hom, hap-hup sesleri çıkmış, nezaket artıkça bu kaba sayılmış, ince ve narin sesler telaffuz etmeye başlamışız.

Tüm eski iskelet kalıntılara rağmen hâlâ maymunumsu bir yaratıktan evrimleştiğimiz düşüncesine aklım almıyor. Okuduđum yazılarda, uygulamalı çalışmalardan bahsediliyor, yok maymunlar da konuşmuş, yok anlaşmış, sayıları bile kavramış. Neden bir medeniyet kurup da sonra batırmadılar; insanoğlu gibi dünyanın canına ot tıkayamadılar; birbirlerini yok edesiye katletmediler; kin ve öfke küplerine keskin sirkelerini dökmediler?

Bence maymunlara haksızlık etmiş oluyoruz, akrabayız demekle. Maymun bile insaflıdır çoğu zaman. İçgüdesel hareket ettiği için en azından hoşgörülebilir yaptıkları. Üstün varlık diye böbürlenen bizlerin yaptıklarına bakarak maymunlar çok masum varlıklar gibi geliyor bana. Bilmem, sizler ne dersiniz?